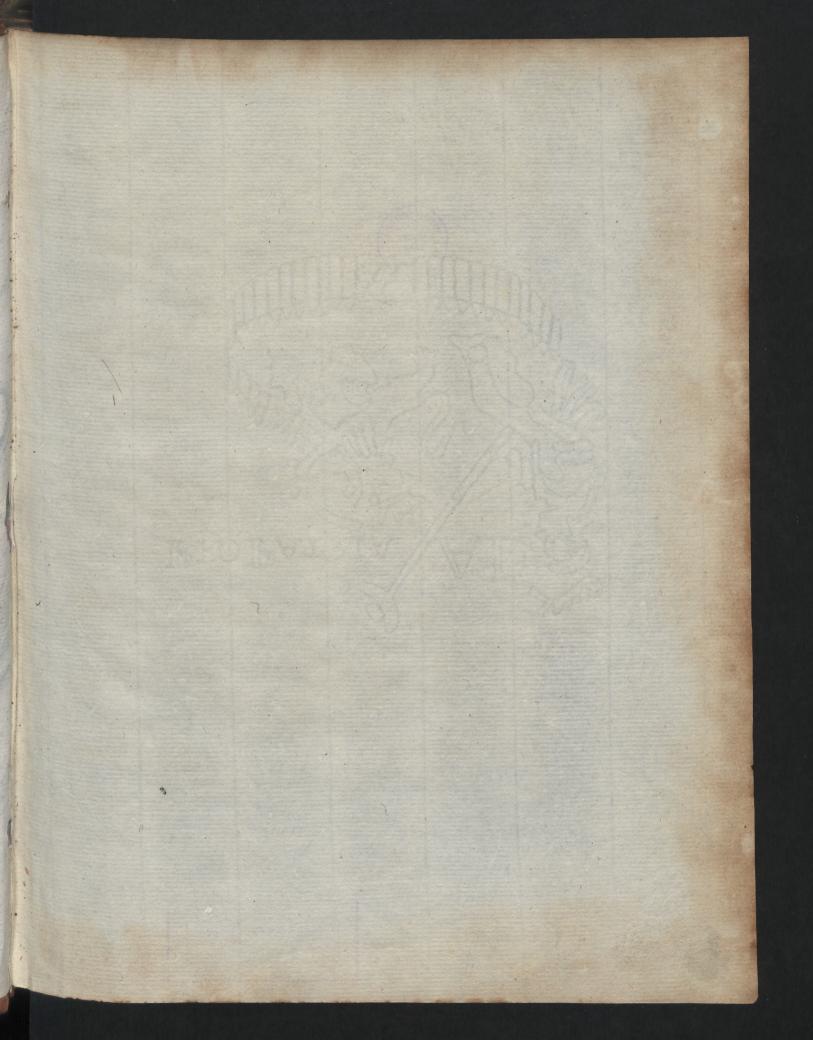








034 Dw 64070, n, 40 D-Solw 6 20







Biblioteka Główna PG

DESCRIPTIONES

TUBULORUM MARINORUM.

IN QVORUM CENSUM RELATI

Lapides Caudæ Cancri,

Gesneri, & his similes;

BELEMNITÆ;

EORUM QVE

ALVEOLI.
SECUNDUM DISPOSITIONEM
MUSEI KLEINIANI.

ADDITA EST
DISSERTATIO EPISTOLARIS

PILIS MARINIS.

CUM FIGURIS.
MDCCXXXI.

GEDANI, apud Knochium.

PER-ILLUSTRI HANS SLOANE, BARONETTO:

REGIÆ APUD BRITAN-NOS SOCIETATIS ET COLLEGII REGALIS MEDI-CORUM LONDINENSIS

PRÆSIDI:

REGIÆ SCIENTIARUM ACADE-MIÆ PARISIENSIS SOCIO.



KNOCHIUM.

J. TH. KLEIN.

Riennium effluxit, ex qvo TI-BI desiderium meum de Originibus Belemnitarum & Lapidum Cauda Cancri similium scrutandis per varia argumenta exposui. Anno autem MDCCXXIX. horis subsecivis de iis cogitans, Tentamen de Alveolis rite collocandis, pariter TEcum communicavi. TU omnia svaviter excepisti; Jam Amicorum monitis, ut æqvis Historiæ naturalis Æstimatoribus meditationes meas promotas traderem, lubenter obtemperans, Celeberrimi Nominis TUI Tutelæ paginas has commendo. Multum TIBI debeo! debet suppellex Libro-

brorum, Cui pretiosa addidisti Volumina; sed nihil habeo, qvod reddam. Verba non dabo; Non enim permittunt TUÆ HUMANITATIS vincula, TE verborum lenociniis vincire; neque indiges Elogiis, dum abunde MERITA TUA, velut umbra Corpus sequuntur. Perge modò, me amare; & qvidni? TUÆ enim PIETA-TIS ornamentum est, Amorem TE colentibus religiose servare. Perge, dulciloqviis TUIS epistolaribus demulcere tædia mea. Perge, qvod DEUS jubeat, vivere & valere: Aula, Reipublica Literaria, omnibus: Utilis, diutissime; prosperrime! Gedani 15. Martii M DCC XXXI.



PROLEGOMENA.



Apides speculo concavo, vel Alveo Apum hemisphærico similes, more Entrochorum ita dispositi, ut a basi ad Apicem invicem articulentur, communiter Alveoli Belemni-

tarum audiunt, & distingvi solent à Lapidibus Caudæ Cancri vel potius Astaci Fluviatilis similibus; (*) qvod illi exacte siguram Conicam describant, (**) Hi vel Cylindri vel Coni sint truncati, qvorum superior pars lævis; in extremo tuberculum rotundum promineat. (***)

A 3

Prout

^(*) Gesn. fig. rer. fosf. fol. 167.

^(**) Vid. Ehrharti Dissert. de Belemn, Suev.

^(***) Gesn. all. l. vid. figg. ibid.

Prout autem ex nominibus, qvibus notiones confusæ respondent, non nisi falsas rerum ideas nobis esformamus; Sic voces Alveolus & Lapis Caudæ Cancri deceptrices involvunt notiones, hæ verò communem similitudinum introduxerunt Confusionem.

Hinc est, quod apud Autores ossendamus Alveolos Cylindricos, compressos, fusiformes, incurvatos &c. &, si præter Aliorum, Volckmanni (*) Alveolos perlustramus, nec a consusa Gesneri notione abhorremus, si potius cum Caudis Astacorum, qvam cum Alveolis Belemnitarum sunt comparandi; qvod enim ad tuberculum rotundum, qvo carent Alveoli Volckmanni, attinet, hòc cum terminis similitudinis, a Gesnero præscriptis, nihil commune habet; abesse enim, vel adesse poterit, qvod nihil aliud est, nisi Siphunculi pars, ubi adsuerit, casu superstees, superioribus articulis, qvos siphunculus pariter ac inferiores Cameras permeavit, confractis, atqve deperditis. (**)

Pari ratione vagum nobis relinquunt Judicium, qui Lapides, quos Gesnerus cum Cauda Cancri comparavit, a vertebris Animalium derivare satagunt.

Ob

T. III. 7. (*) Siles. subterr. Tab. XXVIII. figg. 12. 14. 16. 18. 20. VII. 20. (**) Conferatur Tab. nostra III. fig. 7. & Tab. VII. f. 20.

Ob modo dicta nonnisi vagas quoque (quod ingenue fateor) olim habui propositiones. Tandem in animum induxi, ut distinctionem inter Alveolos & Lapides Caudæ Cancri similes tollerem, ideoque Gesneri lapides, pariter ac illos, Belemnitarum esse Alveolos mihi persvasi. His suppositis, exempla minime obvia accurate ac suis nativis coloribus depingi curavi, eademque cum eruditis in Historia naturali Viris anno 1726, & sequentibus, communicavi. Summa autem meditationum hæc suit:

Belemnitas cum Alveolis fuis ad petrefacta & qvidem ad producta maris referendos esse.

Alveolos abstracte a Belemnitis consideratos conferendos fore cum Cornu Ammonis Rumphii p. 67.

Tab. XX. n. 1. si in se contortum hoc corniculum evolvere & protendere liceret.

Alveolorum nonnullorum exempla prægrandes præfupponere Belemnitas;

Horum varias dari species; Hinc Alveolos tum qua articulos convexo-concavos, tum qua externam figuram variare.

Sed haud diu hanc sententiam ex omni parte tueri integrum mihi suit. Hucusque enim non nisi Corpora, vel Conica, vel Cylindroidea, & quidem lævia, cernere mihi licuerat, mox autem & Dentaliformia, apicibusque inflexis ac Contortis, imò superficie

cie sulcatà, striatà, &c. ad manus meas pervenerunt, que Belemnitis adjudicare nullatenus potui. Ideoque Alveolos proprie dictos Belemnitarum a Lapidibus Gesneri, & his similibus utique separandos, ac diverse plane originis esse, deprehendi. Hanc Correctionem in Tentamine de Alveolis rite collocandis ad Per-Illustrem Hans Sloane, 22mo Maji Anno 1729. expedito, quadantenus exposui; scilicet:

"Non omnia ejusmodi Petrefacta, vel solitaria, vel cum aliis Lapidibus juncta, etiamsi Corpus exacte Conicum exhibeant, in Belemnitis latitasse, sed illa, de pibus sermo, qua Originem suam, ad Testacea Pelagia, que nullo latibulo indigent, referenda esse, internæ quidem stru
Cturæ constanter Testæ Nautili Crassi, (*)

vel Cornu Ammonis Rumphii internam fabricam a
mulantia, non tamen ideo vel ad Classem vel ad Ge
nera Nautilorum aut Cornuum Ammonis

revocanda.

^(*) Illius nempe Piscis, quem Arist. lib. 4. Hist. c. 1. Polypum Alterum conche inditum appellat, cochlez modò testà munitum, quam nunquam deserit, & que secundum Bellonimo de aquat. parte internà infinita habet interstitia. Imagines specierum ex hoc genere vid. apud Rumph. Mus. Tab. XVII. lit. A. Lister. Hist. L. IV. Sect. 4. num. 1. 3. 4. Bonani R. M. & O. n. 1. Bellon. p. 382. Aldrov. de exang. p. 265.

Hoc ne videar gratis supponere, vel insufficiente probatione adstruere, rationes breviter exponam:

Qvod vix ac ne vix qvidem excogitari qveat methodus aliqua, qvæ internam Testarum structuram pro fundamento ponat. Neqve ullius valoris foret ejusmodi Dispositio; Ut enim hanc vel illam Cochleam, Conum, Strombum vel qvamcunqve Testam ex illarum numero, qvæ vulgò Conchæ Univalves, (*) vocantur, rite collocaremus, opus foret, prius singulas in longum latumqve secandô destruere, qvam competentem unicuiqve assignare locum; qvamvis nec sic etiam ulla certa ac distincta obtineretur testarum cognitio.

Qvod nec pro unicà classe Nautilorum & Cornuum Ammonis, adæqvatum internæ Structuræ & qvidem talem Titulum, qvi ab ordine & nexu reliqvarum Classium non abhorreret, condere, nec bulgarem: Concharum nimirum Polythalamiarum, præfixo scopo accommodare potuerim.

Cum

^(*) Fischero Nostro Univalves generali nomine veniunt Coehlidarum; Conchas (qvod sunt testæ, vasculorum instar, patulæ) distinxit in Monoconchas, uti sunt Patellæ, &c. Diconchas & Poly-Conchas. Si autem turbinata &c. Univalvia appellamus, ex canalibus & tubulis valvas facimus, non sine rerum verborumqve confusione.

Cum enim Piscis ex Primo Genere Polyporum testaceorum, Nautilus proprie dictus, sive Nauticus vel Ovum Polypi Aristotelis, testam habeat simplicem (*), [qvod Rondeletius (**) & Rumphius (***) imò ocularis in testam inspectio comprobant] Polypus vero Alter Arist: vel Nautilus Crassus Rumphii præditus sit Testa in Cameras distincta; Porro, qvod, licet Thalamus aliqvando sumatur pro loco, in qvo qvid commoratur, nullô tamen modô interstitia Testarum Nautili Crassi vel etiam CornuAmmonis dici possint loca, in qvibus pisces vel integri vel qva partes commorarentur, cum omnino vacua sint, & nullam cum Siphunculo habe-

ant

^(*) Cavam, nec ita, ut Piscis cohæreat. Arist. l. c.

^(**) De Piscibus p. 517. qvod testa unicâ constet conchâ cavâ, &, ut inqvit Plinius, Acatii modo carinata, puppe instexa, prora rostrata.

^(***) Qvi attestatur, simplicem (een enkelde dunne Schaal) & piscem nullo suniculo instructum esse (hebbende geen ader in de krul vast.) Mus. p. 63. 64. Icones vid. apud Rumph. Tab. XVIII. lit. A. & n. 1. Rondelet. s.c. Bonani n. 13. Bellon. p. 380. Aldrov. p. 260. List. Hist. Lib. IV. Sect. 4. num. 6. 7. 8.

ant communicationem, qvo circa non nissextima spira simplex unicus dici qveat Thalamus Nautili vel Cornu Ammonis, consequitur: Vocem Polythalamia (vel Polythalamum, vid. Rumpb. p. 62.) non solum confusas harum testarum ideas, sed etiam vagam Piscium incolarum Historiam inducere.

Ex modo dictis simul colligere licet, lapides Caudæ Cancri & similes, nec ad Genus Nautilorum, nedum ad Cornua Ammonis referri posse, cum hæc denominationem suam non ab interna structura, sed ab externa figura, & a similitudine cum re quadam nota, qualis est Cornu Idoli Ammonis, obtinuerint, itaque contradictionem involveret, si in gratiam lapidum Gesneri vel similium, Cornu Ammonis evolutum & protensum sigurare velimus.

Missis itaque Classe Generibusque Nautilorum ac Cornuum Ammonis, magis congruum Lapidibus Caudæ Cancri, similibusque tribuimus locum, Classem nimirum Tubulorum Marinorum. Qvippe, testacea illa Petrefacta, vel integra vel eorum fragmenta, qvilibet facilius pro B 2 Tubulis eorumque partibus, quam pro Nautilis, nedum pro Alveis Apum agnoscet; & ut appellationem Instituto consonam sortiantur, hujusmodi Lapides nuncupavimus Tubulos Concameratos. Ne autem Tubuli naturales cum Tubulitis confundantur, Concameratos, Appendicis loco, huic Classi subnectere placuit.

Qvod ad Belemnitas attinet, novissimi Philosophi, pariter ac veteres, in diversas abeunt partes. Luydius in Epist. IV. Belemnitas suspicatus est fluores gyosdam ex tubul 0118 fossilibus concretos; Cui sententiæ subscripsit Langius Hist. Lapp. fig. Helv. p. 133. Bourghetus illos pro Dentibus haberi cupit, in Tr. Lettres Philosophiques sur la formation des Sels & des Crysteaux &c. Vir quidam Doctissimus in Litteris ad Excellentissimum Scheuchzerum de Entrochis & Belemnitis, hos ad Holothuriorum genus spectare, scite & erudite evincere vult. De Rosino infra dicemus. Plures in Dissertatione Ebrharti de Belemnitis Suevicis, occurrunt. Amiciffimus Fischerus 16. Octobris 1730. Argentorato sequentia scripsit: Aus der Studtgartschen Kunst : Kammer habe einige Inlandische Specimina der dortigen Menge von Digitis Echinitarum mitgenommen, welche die generationem Lyncuriorum entde-Litteris suis adjunxit quinque, in antecessum, exem-Tab I.a.b. pla, quæ in ære incidi & in Tab. I lit. a. b. c. d. e. exprimi cuc.d.e. ravi. Horum materia, ad Seleniticam vergens, Coracini est coloris; Striæ e centro, parum elato, ad peripheriam usque oblique decurrunt (vid. fig. f. sub microscopio picta) Differunt a Lyncuriis, quod hi transversim fracti, semper strias exhibeant concentricas rectas; fere nullus tamen dubi-

to, quin a. b. fint claviculi, e. d. e. verò aculei Echinorum (conf. Tab. VIII. fig. 9.) 1) propter externam figuram 2) quod Plerique aculei, quorum copiam habemus, in statu naturali transversim fracti, substantiæ sint scoriis vitreis vel stalactitis nonnullis styriæ-formibus similis, & proxime ad Studgardienfium accedentis, 3) qvod habeant strias similes, imo axin, gvem striæ in centro convenientes, tamen absqve ve-Itigio Canaliculi, effingunt per integram longitudinem medium; De qvibus aculeis, claviculis & majoribus clavis sive digitis in Descriptionibus Echinorum (qvorum amplam habemus collectionem, qvosqve facili methodo fecundum foramina, Oris scil: & Ani, (*) in VIII. Genera & ultra L. species distribuimus) aliqvando plura dicemus. Id faltim hoc loco innuere volumus, non omnia ejusmodi fossilia, qvæ figuram & substantiam Belemnitarum imitantur, ad Belemnitas esse referenda, neque omnes Belemnitas dici posse radio-Eckinorum; Qvoad horum desideratur analogia, ratione cavitatum Conicarum, qvibus plerique præditi sunt Lyncurii, veritas in profundo puteo demersa est; Interim Belemnitarum & aculeorum Echiniticorum, fi non omnium, plerorumqve tamen substantias naturaliter ita comparatas puto, ut plane eandem pati poffint mutationem, diversæ licet sint originis; &, si hariolari licet, præter Studtgardienses, Belemnites minor cinereus aripistillum referens Luydii Lithoph. n. 1702. & Scheuchzeri ffeiner Alschgrauer B 3

^(*) Vid: in antecessum Rondelet. lat. II. p. 579. sequ. Bellon. de aquat. p. 386. sequ. Aldrov. p. 411. Wormii Mus. p. 261. Gandolphe Hist: de l'Acad. Roy. des Sciences 1709. p. m. 33. Reaumur Mem. de l'Acad. 1712. p. 139. Scilla vana specul. p. 122.

Aschiptanter Enchostein Beschreib, der Nat. Gesch. Erst. Eth. Tab. VII. n. 34. Schell'd Belemnites Grew Mus. Reg. Soc. Tab. 20. Belemnites sulcatus niger major Langii H. Lap. sig. Helv. Tab. 37. sig. 3. Utrinque perquam acuminatus Bajeri Oryct: Tab. I. f. 7. similesque alii originarie Echinorum radiis annumerandi; Belemnitæ verò, qui habito respectu ad Cavitates Conicas, canaliculos & Alveolos, cum radiis Echinorum conciliari nequeunt, manebunt Fossilia sui generis, a radiis Echinorum diversa.

Interim Belemnitis, propter externam, quam habent formam, & quad omnes pervii funt, locum affignavimus in Museo nostro inter Tubulitas marinos, (*) post Tubulos Concameratos.

TANTUM.

TUBU-

(*) Jam Rosinum Belemnitas Tubulis annumerasse, ipsius relictæ animadversiones de Belemnitis & his plerumque insidentibus Alveolis, Francohusæ excusæ, docent.



TUBULI MARINI.

Sunt Testæ teretes; perviæ; plerumque inflexæ vel contortæ.

Genus I. Penicilli.

Sunt Tubuli testacei, graciles, in constructionem Penicilli exeuntes. (†)

Syn. Penicillum Marinum. Pinceau de Mer. Rondelet.
Meer-Bensel. Pensel-Pinsel. Gesn. Enthalium Val.
Gord.

Spec. 1. Penicilli Jonstoni Tab. XVII. Rondelet. lat. P. II. p. 111.
Aldrov. L. III. de Test. p. 561.

2. Rumphii p. 150. IV. recti; digitum longi, Straminis crassitie, albi, semidiaphani.

3. Προβοσκιπλέκ ανος, a Proboscide infundibuli formi inter Cirros. Fab. Col. O. A. & T. p. XXI. figuram ab Autore mutuo sumptam exhibemus Tab. I. f. 1. T. I. f. 1.

Genus II. Dentales.

Sunt Tubuli testacei, dentibus exertis Elephantinis, vel Cornu modice inflexo similes.

^(†) Qvidam molli & laxâ substantiâ saxis adhærent. Charleton de Differ. & Nom. Anim. p. 63. de Pisc.

- Syn. Tando Laut. Denticuli Elephantis. Oliphants Tanden. Rumph. Elephanten: Zahnchen. Valent. Mus. Meer-Röhrlein. Gesn. Zahnförmige Meer-Röhrlein.
- Spec. I. Dentales læves
 - a) Albi. Bonani R. M. & O. n. 9. 10. Rumph. Tab. XLI. n. s.
 - β) Altera extremitate ruffescentes List. Hist. L. IV. Sect. 2. n. 2.
 - 2. Dentales striati.
 - a) Albi. Bonani R. M. & O. n. 8. Rumph. T. XLI. Lit. I. & n. 6.
 - β) Virides; in majoribus striæ magis exstant. List. Hist. L. IV. Sect. 2. n. 1.

Genus III. Solen Lignorum.

Solen à Σώλη, proprie Tubulus. (*)

Solen Lignorum est Tubulus Albus; inse-Etus; pennam anserinam, plus vel minus crassus; irregulariter inslexus.

Syn. Cappanus; Utor; Purrut Ayam. Mal. Ahet Amb. Boorworm, qvia naves perforat; gekronkelde Hoender-

darmen. Rumph.

Spec. 1. Rumphiani Tab. XLI. Lit. F. & G. Carinis navium inprimis fatales; Exemplum in Museo nostro.

Genus

^(*) DiConcha, Tubulo similis, Rumphio audit: Solen bivalvis; plinio: Solen, Aulos, Donax, Onix, Dactylus. Mem. de l' Acad. 1712. p. m. 115. Coutelier, Couteau: Rondel: Couteau; Solen. Mem. de l' Acad. 1712. p. 117. Seringue.

Genus IV. Solen Arenarius.

Constat Tubulo longo; geniculato; crasso; fensim gracilescente; & in novas fistulas similes diviso.

Syn. Cappanus bezaar, Mal. Hatu Aätu, Uliass. Zandpyp; Kædarm. Rumph.

Spec. I. Rumphiani Tab. XLI. lit. D. & E.

Genus V. Solen Angvinus.

Constat Tubulo, angvium more, plerumý; sinuose, inflexo.

Syn. Cappanus, sive Bia Ular. Mal. Rumph.

Spec. 1. Lævis; Bonani R. M. & O. n. 20. lit. A. & D. Rumph.
Tab. XLI. n. 1. 2. 3. & eleganti turbine definens &c.
List. L. IV. S. 3. n. 1. Bonani Suppl. R. M. & O. n. 43.

2. Plicatus; (*) Bonani n. 20. lit. B. C. Jonston. T. XVII. n. 3. & Penicillus alius, ibid. Aldrov. p. 562. Penicillus marinus alius.

3. Trigonus; triangularibus fistulis, dentatis. (**)
Rumph. T. XLI. Lit. H. Bonani n. 20. lit. F. Jonston. T.
XXVII. n. 2.

G 4. Fis-

^(*) Plicæ h. l. sunt contractiones.

^(**) Dentes his audiunt apophyses vel crenz breves & obtusz.

4. Fissus; Fissura longitudinali, per spiras (*) infignitus. List. Lib. IV. S. 3. n. 2.

Genus VI. Solenes vermiculares.

Sunt Tubuli Lumbricorum more impliciti.

syn. Zoolen. Zeeslangeties. Rumph.

- Spec. 1. Rondeletii de Inf. p. 110. sub tit: de vermibus in tubulis delitescentibus. Jonston. Tab. XVII. Aldrov. p. 562; rotundi, asperi, candidi; intus lævissimi; qvorum alii recti, alii contorti & replicati. Habemus exempla qvæ vermium incolarum exuvias in testis exhibent.
 - 2. Gyri angulofi, seu tubulorum spiralium extus trigonorum congeries. Bonani n. 20. lit. E.
 - 3. Viscera Piscium; visceribus similes; paululum asperi; coloris terrei; sub luto scopulis adhærentes. Bonani n. 20. lit. G. Jonston. T. XVII. sub tit: Tubuli alii ex Aldrov. p. 562. Rumph. p. 125. Tubuli vermiculares contorti minimi. Scheuchz. M. D. n. 333. Ejusd. Oryct. p. 289. f. 77. Alcyonium petrosum vermiculatum, Mercati Metalloth. p. 109. fig. p. 110.

4. Solen

^(*) Spiræ funt cochleares circumvolutiones, vel in dextram vel

4. Solen flexilis, intestino vel lumbrico gracili similis; 1. & dim. ped. longus; extus arenosus; intus aqva repletus. Rumph. p. 150. num. XII.

5. Vermiculus ruffescens, leviter striatus, vel potius

cancellatus. (*) Listeri Lib. IV. S. 3. n. 4.

6. Vermiculus exiguus; albus; nautiloides; Algæ adhærens Listeri ib. n. s. Patellæ adhærens, ad littus Gedanensium maris Balthici anno 1729. repertus.

Tab. 1. f. 2. Super Chelis cancri frequentissimus; Ex T.I. f. 2. mari mediterraneo a Fischero ad Nos missis.

Genus VII. Solen Corallorum.

Est Tubulus capacior; intestinorum crasfiorum partibus, vel farciminibus qvodammodo similis; extremitate altera scopulis coralliferis continuus, altera apertus; colore fuscus.

Spec. T. Lævis

a) Ocreatus Rumphii Tab. XLI. lit. K. Bootschell Petiverii.

B) Clibani-formis; Rumphii ib. lit. L. Ovenfhell Petiverii.

C 2 Corrugatus; Omnium maximus. Tab. 1. f. 3. T. I. f. 3. Genus

^(*) Cancellatus, idem quod clathratus vid. Fab. Col. de Purp. Cap. X. p. 19.

Genus VIII. Solen Phalloides.

Est Tubulus albus, levigatus, Phallum, seu membrum virile simulans.

Spec. 1. Venus Schagt Halma in Notis ad Rumphium p. 126. Tab. XLI. n. 7. qvod ipsi uteri vagina similis videtur. Phallus Listeri L. IV. Sect. 3. n. 3. Testaceum Anony wum Bonani Obs. cc. viv: Parte H. Suppl. R. M. & O. num. 45. ubi addit: Nisi ad Tubulorum Genus pertinere qvis existimet. Radicem sua forma exprimit rotundam & inslexam. In inferiori parte Siphunculi instar prominet ejus pars, in cujus extremitate foramen est & c. (*)

Genus IX. Solen fragilis.

Est Tubulus totus fere ex arena compositus, levi attritu conterendus.

Spec.

(*) Conferatur figura cum Mus. Kircher. Hujus generis esse fragmenta Tubulorum concameratorum apicibus inslexis Tab. IV. f. s. 6. 7. probabile nobis videtur, si ad descriptionem Bonani & figuram hujus Phalli, in inferiori [qvam vocat] parte vestigia articulationum hemisphæricarum exhibentem attenti esse volumus. Ad minimum in eò opinio nos non fallet, Testaceum Anonymum Bonani Tubulos concameratos proximo gradu contingere.

Spec. 1. Digitum longus, gracilis, extus rugosus, intus lævis, aqva repletus; Rumpbianus p. 150. n. 1V. an idem, exarenâ & frustulis Conchyliorum compositus? Tab. I. f. 4.

T. I. f. 4.

2. Fragiliores, interspersa arena; ita tamen, ut extus æque ac intus læves sint; & diaphani. Tab. I. f.'s.

f. s.

APPENDICIS LOCO Genus X. Tubuli Concamerati.

Sunt Testæ longæ; plurimum Coni-; vel Cylindri-; rarò Dentali-formes; rarissime apice inslexo; aut spiræ modo intorto; intus Nautili Crassi vel Cornu Ammonis instar, ex Cameris cavis; qvas Siphunculus percurrit. [Nonnisi petrefactæ Nobis obviæ].

Syn. Alveoli. Lapides Caudæ Cancri. Gesneri & Aldrov. Cancrites Aldrov. Mus. Met. p. 732. Entrochi pyramidales. Steinerne Kegelein. Obelisci marmoreialveolares. Conestones &c.

 C_3

Spe-

Species I. Superficie lævi.

I. Conici.

- Arictioribus; Siphunculo mediam longitudinem permeante d. d. Marmori exemtus, & ex parte politus; ita, ut in Baseos Cavitate a.b. tubulus minor, c.a, integer appareat.

 Tab. II. fig. 1. A. B. C. D. L.
- 2. Species Conoidis Parabolici, cameris strictioribus; Siphunculus in medio. Tab. II. f. 2.
- 3. Conus Scalenus; mucrone obtuso; Cameris latioribus, in marmore quadrato & polito; Siphone capaciore, in medio. Tab. III. f. 1.
- 4. Alius, in marmore polito, cameris strictioribus. Tab. III. f. 2.
- 5. Conus Scalenus, apice cuspidato, in marmore polito, Cameris strictioribus; Siphunculus in medio. Tab. III. f. 3.
- 6. Alius, cameris latioribus, fiphunculo in medio posito. Tab. III. f. 4. Vid. Tab. V. fig. A; cameris strictioribus.
- 7. Alius Conus Scalenus; cameris latioribus; Siphunculo ad Latus polito; in marmore polito. Tab. III. f. s.
- 8. Scalenus; truncatus; Cameris latioribus; Siphunculo amplo, ad latus. Tab. III. f. 6.

2. Cylindri-formes.

1. Gothlandicus; crassus; cameris strictioribus, Siphone amplissimo, in medio posito. Testa passim optime conservata. Tab. 11. f. 3.

2. Goth-

T. II. f. r.

f. 2.

T. III. f.r.

f. 2.

f. 3.

f. 4. T.V. f.A.

T.III. f.s.

f.6.

T.II. f. 3.

- 2. Gothlandicus, fingularis; truncatus; Cameris duplicibus & fecum communicantibus. Exterioribus mutilis: interioribus Cylindrum peculiarem efformantibus. Tab. II. f. 4.

 T.II.f. 4.
- 3. Dimidia pars Thalami, in qvo hæsit Cylindrus,
 16. poll. longus; truncatus; relictis particulis testæ. Figura desumpta ex Tabula lapidea, magna, grisea, in qva ab utraqve parte
 congeries ejusmodi Tubulorum, Cameris
 latioribus, parum convexis; Siphunculis ad
 Latera positis; & plerorumqve testis conservatis, ad Vistulæ littus occidentale reperta.
 Tab. IV. f. 1.
- 4. Cylindrus ex eadem Tabula; Testa fere integra; T.IV.f.2. extremitatibus lapide opertis. Tab. IV. f. 2.
- 5. 6. Alii ex eadem Tabula; cameris distincte agnofcendis. Tab. W. f. 3. 4. T.IV.f.3.
- 7. Oelandicus; ex utroque fiphunculi latere, in medio positi, obliquis Cameris, lineis parallelis, rectis, descendentibus; in marmore polito.

 Tab. VI. f. 6. T.VI. f. 6.
- 8. Angerburgensis; cameris latioribus; siphunculus in medio; Testa integra. Tab. VII. f. 1. T.VII.f.1.
- 9. Angerburgensis; similis octavo; testa orbatus.

 Tab. VIII. f. 1.

 T.VIII. f. 1.

3. Dentali-formes.

1. Maximus, in marmore Svecico, polito, ad Officinam Lapicidarum Gedanensium; siphone inter centrum & peripheriam; 4. ped. & 2. poll. longus. Tab. V. f. L. T.V. f. r.

2. Signi-

	*	TUB	TIT	ORI	IN
		~~~	-	ATE.	LY.

10

T. V.f. 2.	2. Similis; in alio marmore Svecico; ibidem; 2. ped cum 7½ poll: Tab. V. f. 2.
T.V.f.3.4.	3. 4. Similes, in marmore quadrato, polito, qual pro pavimento utimur, ad naturalem magnitudinem delineati. Tab. V. f.3. 4.
	4. Apice inflexo.
T, V. f. 5.	drato, polito; Siphunculo centrum per- meante. Tab. V. f. s.
T. V. f.6.	2. Simile in alio marmore; Siphunculo inter Centrum & peripheriam. Tab. V. f. 6.
T. V. f. 7.	3. Fragmentum apicis inflexi, in marmore, ex qvé figura præcedens desumpta, in prominulum tuberculum exiens. Tab. V. f. 7. (*)
ALVILT	5. Apice Spiræ modo intorto.
T. V. f.B.	In marmore cinereo Oelandico; Siphunculo inter Centrum & peripheriam. Tab. V. f. B.
AJ.IV.T	Species II. Superficie aspera.

a) Sulcati. (**)

1. Major; Gothlandicus, superficie bis novies fulcata: Siphone inter Centrum & peripheriam. Tab. V. f. 8. Vide Cameras exhibitas in alio Exemplo polito. Tab. IX. f. 10. T.V. f.8. T.IX.f.10

2. Minor

^(*) Vid. Notam ad Genus VIII. pag. 6.

^(**) Sulcatus; quasi aratri vomere lacunatus; gefurchet.

2. Minor ex viginti fulcis afper. Tab. V. f. 9.	.V. f.9.
3) Circulis asperi.	
exemptus; Diu manus, instar Hæmatitæ, velut minio, insiciens. Testa tenuis a. a. raro exemplo conservata, circulis densis, integris, obliqvis, eminentibus ac demissis scabra; unica concameratione in apice convexa b. b. b., reliqvis omnibus, numero 37,	
concavis (vid. infra num. 5.) Tab. VI. f. 1. T Siphunculo ad latus posito. Fig. 2. & 7.	
2. Minor, ex fimili marmore; truncatus, Tab. VI.	f. 2. 7.
fig. 3.	f. 3.
3. Marmor, in quô fuit major Tubulus, ab im- pressionibus circulorum notabile. Tab. VI.	
fig. 4.	f. 4.
4. Thalamus, in qvo hæsit minor, similes impres-	
fiones oftendens. Tab. VI. fig. s.	f. 5.
5. Alius Tubulus ad num. 1. referendus; Geda- nensis; Testa plane orbatus; unica con- cameratione in apice convexa. Tab. VI.	
fg. 7.	f. 7.

## Genus XI. Belemnites.

Est Tubulus Marinus; fossilis; materiæ ad Seleniticam accedentis; teres; transversim fractus concentricis striis, in D longi-

longitudinem fissus canaliculo pervio, semper in medio posito, donatus; In basinonnunquam fovens Conum, olim testaceum, concameratum (*), instructum siphunculo. (†)

Syn. Lapis Lyncis. Lyncurius. Lyngurius. Idæus Da-Aylus. Coracias. Corvinus lapis. Ceraunites. Luchsstein. Albschoß. Albsescht. Alpstein. Als vestein. Schoßtein. Rappenstein. Strafstein. Donnerkeil. Donnerstein. Donnerpseil. Zinchenstein. Blutstein. Scheuchz. Storchstein. Rosinus

^(*) Qvi communiter Alveolus dicitur. Wormio simpliciter lapis audit.

^(†) Ad distinctionem canaliculi Belemnitæ. Nobis autem Canaliculus videtur continuatio Siphunculi vel processus tubularis ipsius Coni testacei sive Alveoli, quem suniculus piscis in Alveolo degentis, more Piscis Nautili Crassi permeat, cum globulo (de quo infra) in apice cohærens. Ita sentire svadent & inspectio in Belemnitas dimidiatos, & ratio in usum canaliculi inquirens. Notandum: 1) quod omnes Belemnitæ Prussici, quorum summitates integræsunt, in apice globulos ferant, qui petiolos habent canaliculum intrantes; hi globuli facile decidui sunt, & hincest, quod plurimi canaliculi in apicibus pervii appareant.
2) Quod in omnibus Belemnitis Prussicis (Lyncurii proprie dictis) Cavitates conicæ dimidiatæ, versus alterum Latus Substantiæ Belemniticæ, quasi sint alatæ, ita ut hæc ala ipsius coni, olim testacei, apophysis videatur.

sinus. Danis: Vette Linss i. e. Spectrorum candela. Belgis: Steene - Vinger. Donderstein. Anglis: Thunder - Stone. Thunderbolt. Italis & Gallis: Belemnite, Bellemnite. Lincurio. Polonis: Matky Bożey pratek Palczasty Kamień, & Strzalka Kamienna. Transylvanis: Hiuzkö kö les de kereseer. Brasiliensibus: Cacaotetel i. e. Corvinus Lapis. Scheuchz. in Lex. Foss. Diluv. MSCs. desiderando. (*)

# Distributio Belemnitarum, qvorum figuras exhibemus, in

#### 1. Cylindri-formes.

- tes, fragmentum distincte agnoscendæ testæ, qvæ olim Alveoli propria fuit, cernitur; in extremitatibus politis circuli apparent. Tab. VII. f. 2.

  T.VII. f.2.
- 2. Suevicus, dimidiatus, cujus Cavitatem Conicam D 2 durissima
- (*) Recte Excellentissimus Scheuchzerus in Lex. MSCt. ex qvo Tit. de Belemnitis & Alveolis benevole mecum communicavit: Posse in immensum multiplicari species Belemnitæ, si ad minimas qvasdam diversitates, ratione integritatis, coloris, magnitudinis, armaturæ, diaphaneitatis, Cavitatis, Contentorum, superficiei attendere velimus. Prima ipsi siguræ suit ratio. Nostros distribuimus in Cylindri-Coni-& Fusi-formes, qvales nimirum primo intuitu oculis sese offerunt.

#### TUBULORUM

f. 3.	durissima materia terrea replevit. Tab. VII.
f. 4.	3. Prussicus, mellei coloris; ex crustis sive lamel- lis circularibus constare apparet; Superior pars, non polita strias, radiorum in modum, concentricas ostendit. Tab. VII. f. 4.
f. 5.	4. Alius, Prussicus, major. Tab. VIII. f. s.
f. 6. 7. 10. T.V. f. 12.	5. 6. Prussici, dimidiati, cum cavitatibus conicis; ubi manifeste cernitur, canaliculum esse processum tubularem ipsius cavitatis conicæ, Tab. VII. f. 6. 7. 10. & Tab. V. f. 12. Cavitates sunt alatæ.
T.VII, f.8.	7. Hemi-Cylindrus, cum dimidio nucleo, reliqua cavitatis alatæ pars alba materia testacea obducta. Tab. VII. f. 8.
f, 9.	8. Albidi Coloris, in cujus cavitate alata reliqviæ materiæ testaceæ. Tab. VII. f. 9.
f. 10.	9. Dimidiatus cum nucleo integro, substantia te- stacea qua partem obducto, in cavitate ala- ta. Tab. VII. f. 10.
T.V.f. 10.	10. Alius cum nucleo integro. Tab. V. f. 10.
f. 11.	II. Similis cum nucleo, materia testacea prædito, in cavitate alata. Tab. V. f. 11.
T.VII.f.II.	cavitatis conicæ, & tubulo fingulari, ac ampliori, in loco canaliculi. Tab. VII. f. 11.
f, 12.	13. Truncatus ad basin. Tab. VII. f. 12.
f, 13.	14. Vermibus erofus. Tab. VII. f. 13.
	15. Pars superior cavitatis conicæ continuatæ, ita ut

ut amplum canaliculum Belemnitæ consti- tuat. Tab. VII. f. 14.	T.VII.f.14.
16. Dimidiatus cum Tubulo singulari in canalicu- lo. Tab. VII. f. 15.	f. 15.
17. 18. Alii tales. Tab. V. f. 13. 15.	T. V.f. 13.
19. Dimidiatus, canaliculo amplissimo. Tab. V. f. 14.	f. 14.
20. Duo fragmenta cum cavitatibus diversis. Tab. VII. f. 16. 17.	T. VII. f.
21. Cylindri minimi Prussici, cum canaliculis.  Tab. VII. f. 18. 19.	f. 18. 19.
22. Belemnites ex maximis, coloris griseo-nigri, cujus circelli, vel ellipses potius, ad basin prorsus referunt circulos arborum annuos, distinctius picti sub signo 2; ex sodinis Ferri, Ducatus Fürstembergensis; marmorei lavoris politus. Figura ab Excell. Scheuchzero nobiscum communicata. Tab. 1X. f. 3. & 2.	
23. Hemi-Cylindrus, in qvo & Circuli ad Basin & Coni, alii aliis inserti, cum funiculo per medium axin transeunte, pulchre conspiciuntur. Scheuchzeri. Tab. IX. f. 4.	
24. Cylindrus minimus, cujus superficiei vermicuki marini insident. Scheuchzeri. Tab. IX. f. 6.	f. 6.

#### 2. Coni-formes.

T. VIII. f. 2.	x. Longissimus; Cavitas materia terrea repleta, & profunde intra Belemnitam producta. Tab. VIII. f. 2. Canaliculo pervio. In lapide arenario.
f. 3.	2. Opacus, nucleo basin occupante, canaliculo pervio. Tab. VIII. f. 3.
f. 4.	3. Versus basin angustus, versus apicem ventri- cosus, cum cavitate, testaceâ materia tecta, in summitate globulum ferens, qvi petiolum habet, canaliculum intrantem, & eximi pot- est. Tab. VIII. f. 4. vid. notam (†) p. 12.
6.5.	4. Similis numero 2; fed minor; globulus in apice. Tab. VIII. f. s.
f. 6.	5. Alius, cuspidatus, & globulo instructus; cana- liculo satis amplo. Tab. VIII. f. 6.
f. 7.	6. Transversim dimidiatus, canaliculo a. a. con- spicuo, in apice b pervio. Tab. VIII. f. 7.
f. 8.	7. Dimidiatus versus basin, cujus cavitas distincta testa vestitur, versus superiorem partem integer, & vermibus exesus; apice obtuso. Tab. VIII. f. 8.
f. 9.	8. Omnium minimus; rarissimum exemplum; in lapide arenario duro; Gedanensi; falerni coloris. Tab. VIII. f. 9. (*)
33	9. Trans-

^(*) Hunc Echini aculeum esse autumamus; vid. Prolegomena p. IX.

9. Transversim dimidiatus, canaliculo vix con- spicuo; globulô donatus. Tab. VIII. fig. 10.	T. VIII. f.
10. Belemnites Polymitus, veluți calcinatus; Scheuchzeri. Tab. IX. f. 7.	T, IX, f. 7.
rarum tractibus in superficie exornatus, Scheuchzeri; Ex Birsa fluvio ditionis Basi-	
liensis. Tab. IX. f. 8. Vid. Tab. VIII. f. 11. Prussicum.	f. 8. T. VIII. f.
12. Belemnites, cujus superficiei bina ostrea parva insident; Scheuchzeri. Tab. 1X. f. 9.	T.IX. f. 9.
13. Belemnites dimidiatus, ex Agro Warwicensi, Angliæ; Scheuchzeri. Tab. IX. f. s. Coni Alii aliis inserti.	
14. Belemnites Tuberosus, Prussicus, cum nucleo terreo, duro. Integer lit. a. Dimidiatus lit. b. Tab. VIII. f. 12.	T. VIII. f.
Fusi-formes.	12.
1. Prussicus, in lapide arenario, nucleo & canali- culo conspicuis. Tab. VIII. f. 13.	f. 13.
2. Transversim dimidiatus; in simili lapide, cum nucleo, profunde in partem ventricosam ascendente. Tab. VIII. f. 14.	
Alveolos Belemnitarum & Nucleos.	
1. Belemnites cinereus crassior, cum inclusis ma-	

#### Adde:

3.

joris moduli Alveolis, superficiei flavæ splendentis. Scheuchzeri. Tab. IX. f. 1. T. IX. f. 1.

2. Be-

T. IX. f. 2.

T. IX. f. H.

T. VII. f. 20,21,

f. 22-25.

12.13.

Belemnites, juxta axis longitudinem sectus, cum Alveolis dimidiatis, inclusis; ex Raurica valle prope Laussenburgum. Scheuchzeri. Tab. IX. f. 2.

3. Alveoli ad littus maris Baltici reperti. Tab. IX. f. 11. 12. 13.

4. Nuclei ex Belemnitis Suevicis. Tab. VII. f.

5. Nuclei ex Belemnitis Prussicis. Tab. VII. f. 22 - 25.



Ad

Illustrem & Excellentissimum

## JOANN. HENRICUM AB HEUCHER

SERENISSIMI POLONIARUM REGIS, ELECTORIS SAXONIÆ &c. &c. CONSILIARIUM AULICUM ET ARCHIATRUM,

IN ACADEMIA WITTEMBERGENSI ANATOM.

ET BOTAN. PROFESSOREM PUBL.

REGIÆ SOCIETATIS LONDI
NENSIS SOCIUM

DISSERTATIO EPISTOLARIS

PILIS MARINIS MARIS MEDITERRANEI.

Iteræ Tuæ 7^{ma} Decembr. Anni præteriti exaratæ varie me affecerunt; inprimis, qvod admones, ut, qvid de PILIS MARINIS sentiam, expliceme Faciam, qvia hortaris; &, nisi TU rogando juberes, silerem. Tuo enim Desiderio nec in minimis deesse volo, qvod omnia TIBI debeo, qvæ unquam alicujus momenti suerunt Otia mea. Annus enim supra lustrum decurrit, ex qvo cumulatissimos propensi Tul in me Amoris percepi

cepi fructus; &, ut honor mihi accederet, TU omnes Occasiones obligandi me amplexus es, ita, ut qvotidie aliqvid addiscendum dederis; nec pertæsus imbecillitatis ingenii mei, cogitationes, qvas communicare mihi familiare est, semper es æqvi boniqve interpretatus. Accipe & nunc, qvid de PILIS, qvæ vocantur MARINÆ, judicem, meqve, ubi er-

raverim, Amica manu TUA corrige.

Pilarum seu Sphærarum marinarum, in Mari Mediterraneo, præcipue (Teste Mercato) in littoribus maris Tyrrheni frequentissimarum Originem veram hucusquexpertinon sumus. Joannes Bauhinus (*) eas qvidem constare pilis, capillisue tenuibus & paleis, quales in Alga Vitriariorum angustifolia cernuntur, coloris rufescentis, sed cujus Plantæ sit, se latere scribit. Ferr. Imperatus (†) ex minutis collectas Mercatus (*) non fatis paleis & pellibus affeverat. compertum habet, an ex cujusdam herbæ minutissimis pilis, seu festucis fluctuum motus eas in gyrum collidant, an vero a Scarabæis, in maris littore degentibus, ex fimo primum construantur, in qvibus contra hyemis rigorem vermiculos a se genitos foveant, solis deinceps ardore exsiccentur, marisque fluctibus agitatæ, & humore falso immuratæ, eam, qua apparent formam accipiant; & Petrus Assaltus, in Notis ibid: verisimile esse ait, contexi ex fragmentis marinarum plantarum, tenuia qvædam fila aut potius Animalium setas referentibus; Cujus autem sint generis dictæ plantæ, adhuc

(†) P. 831. (*) Met. Vat. p. 111.

^(*) Hist. III. p. 795. Cornarius & Robert. Constant. Alcyonii genus, Alii Adarcem vocant. J. B. ibid.

adhuc incertum esse; allegans Lucam Schrockium (*) qvi has Plantas refert ad Arundinem qvartam Lugdunensium. Malpighius a Joann, Matth, Fabro citatus circa Compagem Pilarum incertus est, qvod nonnullæ sola pilorum fusci Coloris confusa congerie conglobantur, ita, ut probabiliter maris jactatione in filtrum implicentur. flores arundineos papposos materiam componere credit. Mauritius Hoffmannus (+ Eqvi marini seu Hippopotami excrementa esse, Alii verò ex Phocæ pilis conglobatas perhibent; &, fi Wormii pilam stagnalem, prope Soram Selandiæ inventam, illis Jungere velis, hanc ex muscosis & herbidis plantarum aqvaticarum villis concrevisse Wormius autumat. (†††) Citati autem Fabri in Anatome Botanologica Pilæ marinæ (†††) sententia est: Peculare Animantis Genus esse, good peculiariter arundinis seu Alga frutice delectetur, cujus nervex fibra masticatione comminuta intricentur, & ventriculi coarctatione tandem cogantur & compilentur. Ecce, potissimas Authorum opiniones, que nihil Certi nos edocent. Præ reliqvis, sententia illorum qvi Pilas pro Excrementis Animantium haberi volunt, Fabro perplacuit, utpote, qvi (veritus,

^(*) In. M. N. C. M. Phys. D. II. A. I. (ita notæ in margine corrigantur.)

^(**) Ibid. Dec. II. A. X. in app. p. 204.

^(†) In Epist. ad Fabrum. (††) In Litt. ad Fabrum. (†††) Mus. 1. s. p. 49. (†††) p. 209.

ne fluctibus maris industriam aliquam tribueret, si illos sphærica, conica & his proxime accedentia corpora formare crederet) variis argumentis contra fluctus maris militavit; & miror, quod modum fiendi, quem ipse exponit, verbis: Plantam, e qua sieri solet, principio detruncari, deinceps silamenta ipsa, quasi masticata, comminui, ipsas etiam planta bases, direptis sibris, tandem retundi, cæteris denique sui similibus acubus sibrosis obduci & circumbolvi, sibi (*) persvadere non potuerit, qvin potius contra inordinatum aquarum motum opponat:

1. Nuspiam in fluviis vel amnibus arundinosis cohærere adeo natantia, nedum arctissime adeo contexi, minime vero in Pilam exquisitam, nec per vestigium vel rudimentum sal-

tem intricata cerni.

2. Mirum esse, unius duntaxat & ejusdem Plantæ villos atque nervos eodem plane modo refractos comminutos & con-

tusos aliis plantarum portionibus non permisceri.

3. Qvodsi rotatio, Vel potius jactatio aqvarum siguram semper persecte rotundam aut ad talem proxime accedentem causaretur, infinitas hujusmodi sphæras passim reperiremus.

4. Denique, quod sparsus aquarum impulsus minime efficere valeat, ut Consistentia Pilarum sit archissima & per vimintricata, quodadeò exquisite fibrarum segmenta con-

junguntur, ut non sine difficultate dirimi queant.

Verum enim verò, negare qvidem nequeo, ejusmodi Conglomerationes in Mari alto non fieri, neq; in littoribus deponi Pilas jam formatas, ast, qvin paleæ, direptæ sibræ, vel similia filamenta per continuam sluctuationem, rotationem, reverberationem & revolutionem undarum in ipsis littoribus intricari queant, nullus dubito, idemque erit essecus unda-

^(*) p. 208.

undarum in littoribus, qualis est Ventorum in terris, utpote, qui haud rarò adæquatas paleas intricando & rotando in glomis compactis relinquunt. In specie ad objectiones Fabri responderi poterit.

1. Littora & fluctus fluviorum vel Amnium a littoribus

fluctibusque littoralibus maris multum differre.

2. Neque omnium plantarum Villos nervosq;, sive sint sluviatilium sive marinarum, ad tales conglomerationes æque aptas esse, hinc secundum authorem, & ipsam rei veritatem, unius duntaxat & ejusdem plantæ villos in pilis reperiri, aliisque plantarum portionibus non permisceri.

3. Qvod utique infinitæ fere hujusmodi sphæræ passim in littoribus, inprimis Galliam inter & Italiam jacentis Maris in-

veniantur.

4. Qvod, licet vel arcta vel arctissima pilarum consistentia nihil ad rem faciat; tamen non adeò & per vim intricata sint segmenta fibrarum conjuncta, ut non sine summa difficultate

dirimi queant.

Gratias interim habemus Authori, qvod particulas Plantæ, ex qvibus unicè pilæ marinæ constant, optime delineari & in ære incidi curaverit, licet, cujus Plantæ fuerint, hæsitaverit, particulas q; partim pro radicibus geniculatis, partim pro sibris radicum, partim pro foliis integris & capillamentis Plantæ Cyperi vel qvam maxime auriculæ marinæ instar, habuerit.

Superest, ut dicam, qvid Amantissimus Fischerus de Pilis marinis, qvas inter alia spolia maris mediterranei ex Italia reportavit, in Itinerum Suo-Gerlachianorum Diario (qvod modo in XI. Vol. excrevit) notaverit; Accipe sequentia:

Das User ben Marseille ist mit Pilis Marinis als wie bessiet. Ben Frejus besahe den Strand und was die See aus-E 3 wirfft, wirfft, fand aber umb diese Jahres Zeit nichts an dem weißsfandigten User, als einen Haussen brüchigen Rohrs/ und darunter einige rauhe Penicillos oder Spicas, vielleicht von Rohr-Spinen/ so aber genauer zu untersuchen, die Enge der Zeit nicht zuließ; mit welchen die ausgeworffene Menge Pilarum marinarum eine grosse Verwandschaft hat. Diese dienen zusammt den Strobulis von Pinis, so von den Felsen an das User in grosser Menge herunterfallen, zur Feuerung. Die weiß ausgebleichten Figel-Bänder der Algæ werden unter den Mist geworffen, und mit Eseln in die Weinberge getragen. Zu Gay war eine ungewöhnliche Menge von Pilis marinis,

(*) vid. Fig. aus welchen einige grosse und rund-figurirte, nebst denen ande-A. ren länglich formirten und besonders dem einen duppelten (*)
auslesen konte. Hier sahe augenscheinlich, daß diese Balle keine Excrementa von Thieren, sondern Würckungen der Meeres-Wellen sind, welche die Rohr-Spreu so zusammen treiben, und fortrollen, daß sie gang rund als Kugeln werden.
Wenn die Kinder damit am Ufer spielen, und sie in den Handen rollen, werden sie noch glatter; Einige sind cylindrisch und
also ungewöhnlich, auch viel zu groß vor eine animalische fabrigve. Hæc ille.

Qvod ad me attinet, brevibus me expediam. Procul dubio (**) vid.F. Pilæ marinæ compositæ sunt ex Capillamentis, (**) qvæ vitriariorum Algæ folia, integro Caudici (†) Conf. lignoso (†) adnata, vetera & decidua relinquunt.

Hæc Folia in Statu naturali considerata, straminis crassitiem superant; Ad fastigia Caudicis & circa extremitates ramulorum numerosiora, ita sunt disposita, ut se amplectentia, mulorum numerosiora, ita sunt disposita, ut se amplectentia, mulorum alteri incumbat. (††) E medio horum foliorum F.2 arcte congestorum, & qvidem ex ipsa plantæ substantia lignosa, prorumpunt alia longissima, cubitalia & longisora, plana, lævia, mollia.

hia, fragilia, ligulas adstrictorias amulantia, plerumque quatuor, que ad ortum acuta (*) vaginulam habent communem, mem-(†) vid. F. branaceam, tenuissimam. (†)

Addubitare tamen licet, an duplicia & diversissima huic plantæ adscribenda folia; Si verò exempla me non plane fallunt, capillamenta cum J. Bauhino reliquias in fibras fatiscentium foliorum (longissimorum) veterum & deciduorum appellare non audeo; & qvidsi folia longissima vice florum essent, qvæ, ubi primo ortu juncta, in tenui vaginula Semen Algæ soveant? Qvicqvid autem sit; sunt

Pilæ Marinæ ex Vitriariorum Algæ foliorum totum Caudicem ramulosqve occupantium fibris, in Comas deciduas refolutis, & per continuas agitationes maris in littore fuccessive collectis, infrictis, contusis implicitisqve orta, & vel sphærica vel Cylindrica, similibusve formis, in littoribus relicta Glomera.

#### Figurarum Explicatio.

Fig. 1. Integra Planta Alga Vitriariorum, in Maris mediterranei Vadis frequentissima, cujus folia caudici incumbentia resoluta funt in comas, sibras vel setas, Stupæ Cannabina similes. His rudimenta Corallii rubri passim inbærent. (**)

Fig. 2.

^(*) Vid. Imperatum p. 858. J. B. III. 794.

^(**) Ergo Corallium rubrum æqve super corporibus minus solidis

- Fig. 2. Surculus ejusdem Alge; foliis partim integris, partim fatiscentibus.
- Fig. 3. Unicum ex his foliis; quorum alia latiora funt; vid. F. 2. Fig. 4. Surculus; foliis orbatus; conferatur cum litt. a. a. Substan-

tia lignea, fibrofa.

- Fig. 5. Foliorum longissima quatuor, in communi vaginula tenui, membranacea.
- Fig. 6. Ex minimis rudimentis Corallii rubri surgens elegans arbascula; sub microscopio picta.

Fig. A. Pila marina duplex, que modum fiendi clarius exponit.

Fig. B. Eadem separata.

Finem ergo faciam. Tu potissima eligas, si digna Tibi videbuntur Epistolâ, quæ Historiâ digna non sunt. Quam primum Delineationes Aculeorum Echiniticorum fuerint absolutæ, & Icones & Descriptiones Echinorum marinorum, in antecessum verò Conspectum Dispositionis TEcum communicabo. Vale, Vir Excellentissime, & me ama. Dabam Gedani, 24. Febr. 1731.

ac super duris, & qvidem non solum ad perpendiculum versus centrum terræ (vid. Illustr. Marsilii Hist. maris p. 109.)
sed & in omnes quoquoversum Directiones, prout nimirum
succus lacteus, cui semen inesse creditur, corporibus sub undis sibi obviis advehitur, vegetat, licet super mollibus in
absolutam plantam vix excrescat, ob rationes a pie defuncto Illustr. Comite p. 116. expositas.

#### 95 )( ** )( \$6

CORRIGENDA.

Pag. VI. lin. 8. Porro, qvod, deleae: quod.

CON-

# CONSPECTUS DISPOSITIONIS E CHINORUM MARINORUM MUSEI KLEINIANI.

#### ECHINI MARINI.

SUnt Testæ (†), fornicis in modum, vel elevatæ vel depressæ; aut Portionis Sphæricæ Figurà, aut Sphæroidali, vel Ellipticà, vel irregulari. — Sive aculeis sive claviculis, aut majoribus clavis, mobilibus, obsitæ; Post mortem facile deciduis: Præter varias Eminentias & innumera foraminula,

^(†) An Echini Marini ad Testacea an verò ad Crustacea Animalia pertineant, examinamus in Prolegomenis.

nula, duobus notabilibus foraminibus, ORE scilicet semper in Basi, ANO autem diversimode instructæ. (†)

Syn. Erinaceus, Ericius marinus. Carduus marinus. Echinometra. Malum marinum. Aurantium marinum. Meer Dgel. See Upffel. See Appelen. Sea - Urchins. See - Eggs. Mermoids Heads. Rizzo de mare. Servakki Anay. Sepalakke. Ulenhuaa i. e. Kleen - potje. Rumpf. &c.

#### Genus I.

OS in medio; ANUS ex adverso Oris in medio Convexitatis - Omnes Ovarii; Echinometra &c.

### Genus II.

OS în medio; ANUS in Basi, inter Os & marginem medius. Selares &c.

Ge-

^(†) Vid. Authores in Prolegom. de Tubulis Marinis pag. 1X. allegatos. Insuper Clarissimus Breynius primum obfervavit Corpus verrucosum in plerisque Echinorum Testis, illi quo gaudent Stellæ marinæ, ex observationibus Celebris Linckii Lipsiensis, perquam simile; de hac verruca Observationes & conjecturas nostras communicamus cum Lectore in Prolegomenis de Echinis.

#### Genus III.

OS in medio; ANUS in Basi, margini proximus. -- Ombria Gesneri; Aldrov; Plotii; Listeri. Vid. Sloane It. Jamaic, Vol. II. 7. 242. f. 6. 7. 8. 9. &c.

#### Genus IV.

OS extra medium; ANUS in Basi, margini proximus. vid. Plot. T. 2. f. 14. T. 3. f. 12. Sloane ibid. f. 3. 4. 5. Petiv. &c.

#### Genus V.

OS extra medium; ANUS in ipso Margine. Quidam galeati; Cordati &c.

#### Genus VI.

OS in medio; ANUS in superiori Testæ parte Margini proximus. Placentiformis Arachnoidea.

#### Genus VII.

OS extra medium; ANUS in superiori parte Margini proximus. Scilla vana specul. T. IV. f. III. Halma ap. Rumph. T. XIV. n. 1. &c.

)( 2

Ge-

#### Genus VIII.

OS extra Medium; ANUS in superiori parte a Margine remotior. Caput mortis Rumphii; nonnulli Cordati Plotii Listeri; Amygdaloides &c.

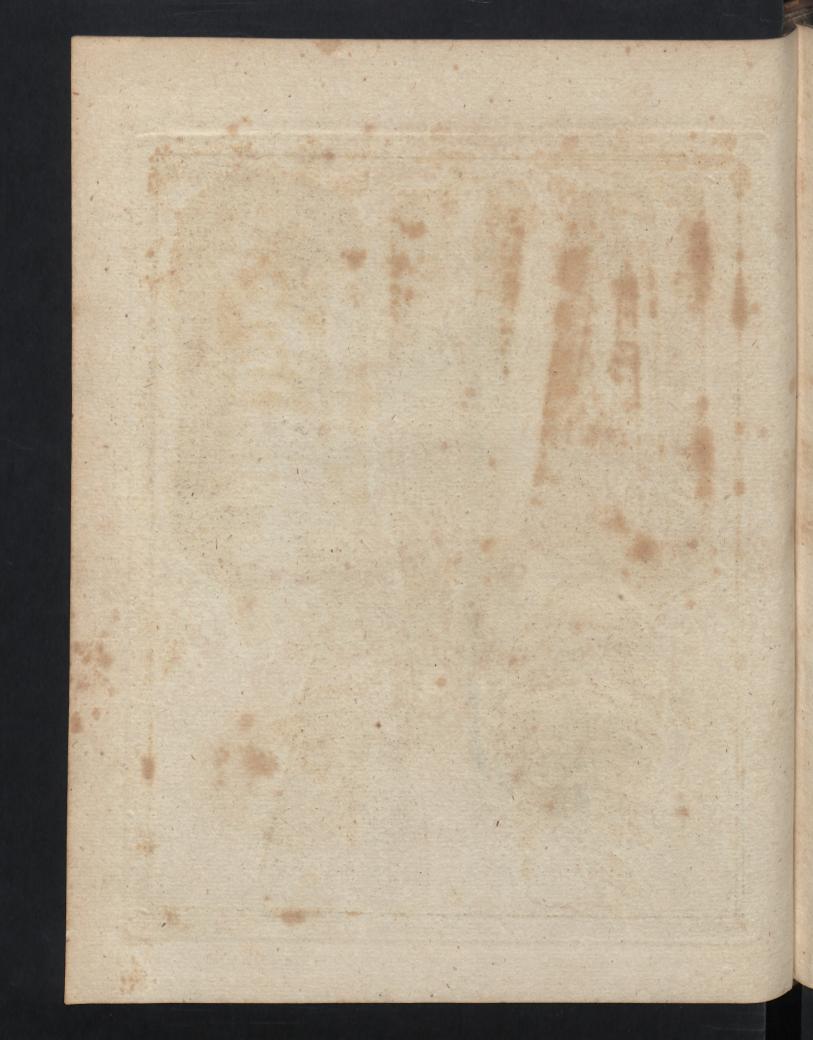
VIII. Genera TabulisXII. comprehendunt LVIII. Species, quarum plurimæ ab utraque parte pictæ, omnes exemplis, in Authoris Museo asservatis, accurate respondent; unica Figura a Petiverio mutuata. Accesserunt Tabulæ XXIII. & XXIV. aculeos, Claviculos, & majores Clavos sive digitos exhibentes.

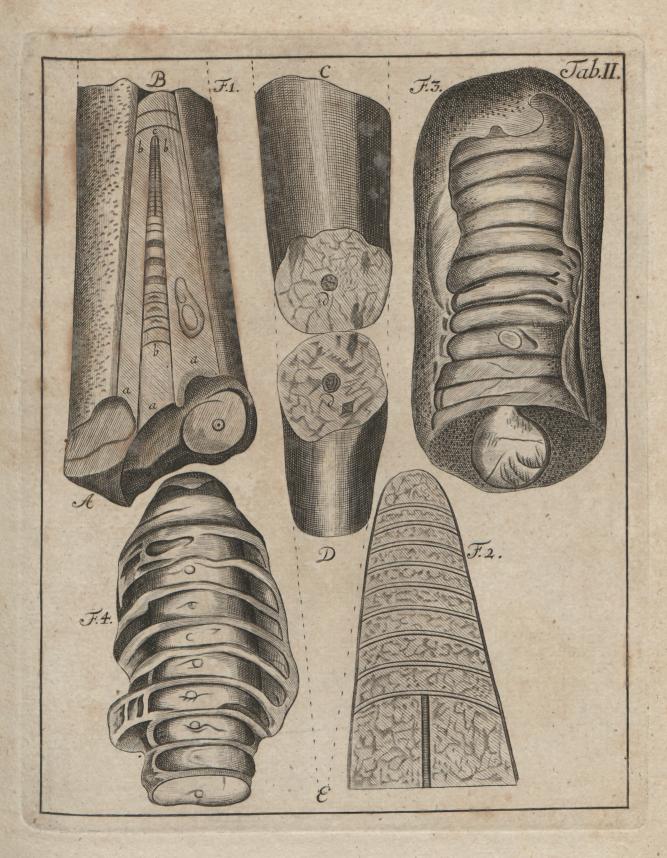
Descriptionibus præmissa est Explicatio quorundam Verborum.

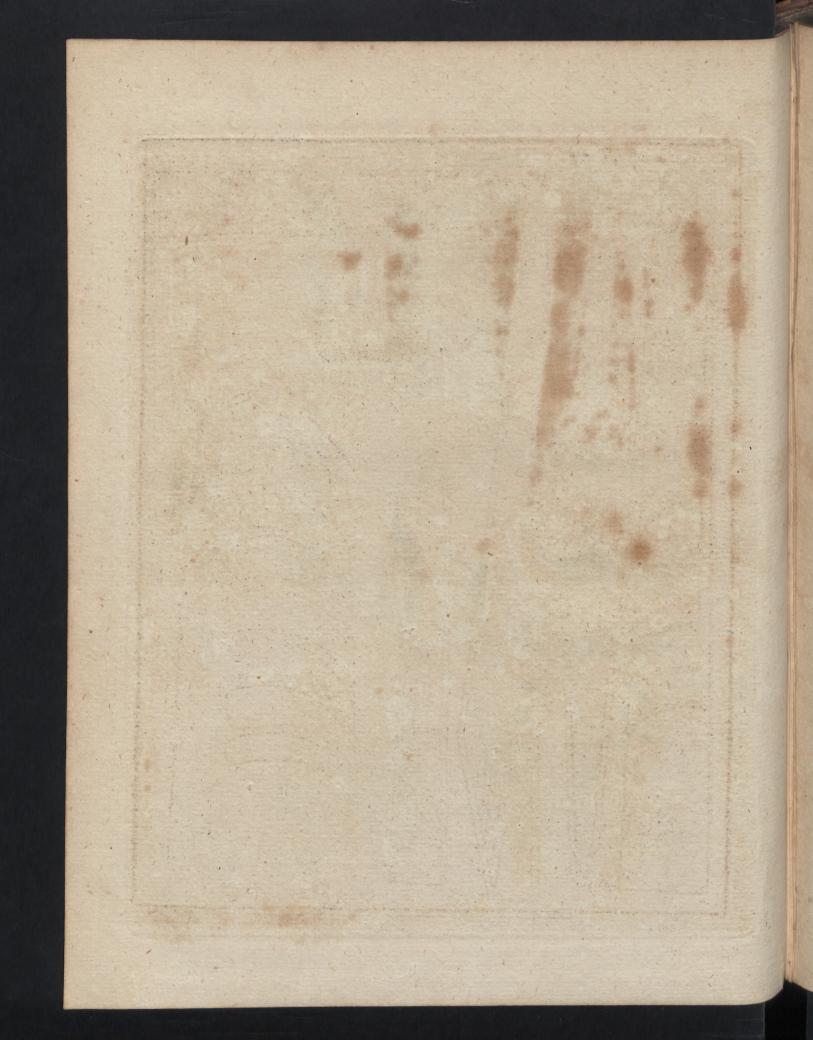
Gedani 4. Aprilis MDCCXXXI.

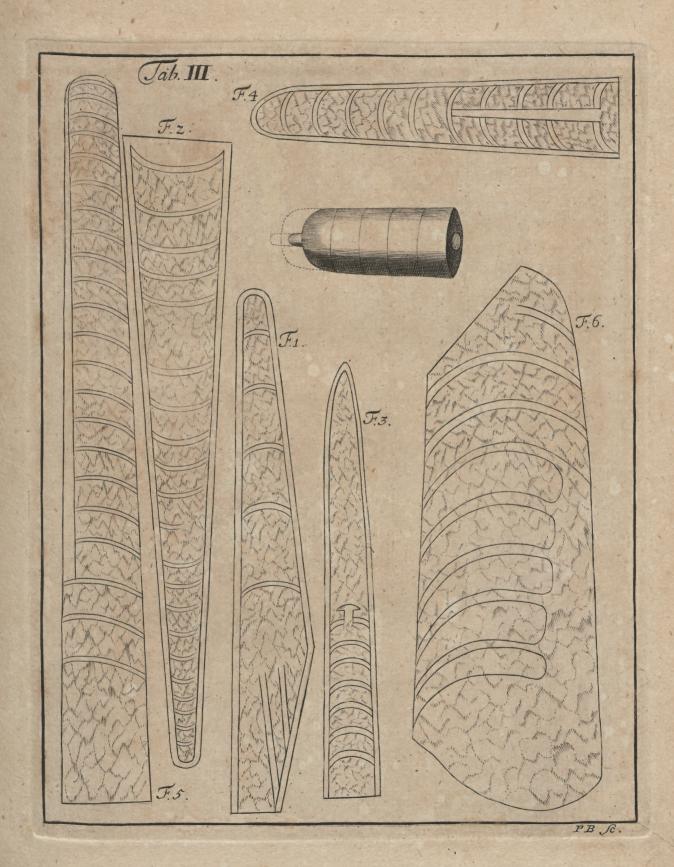






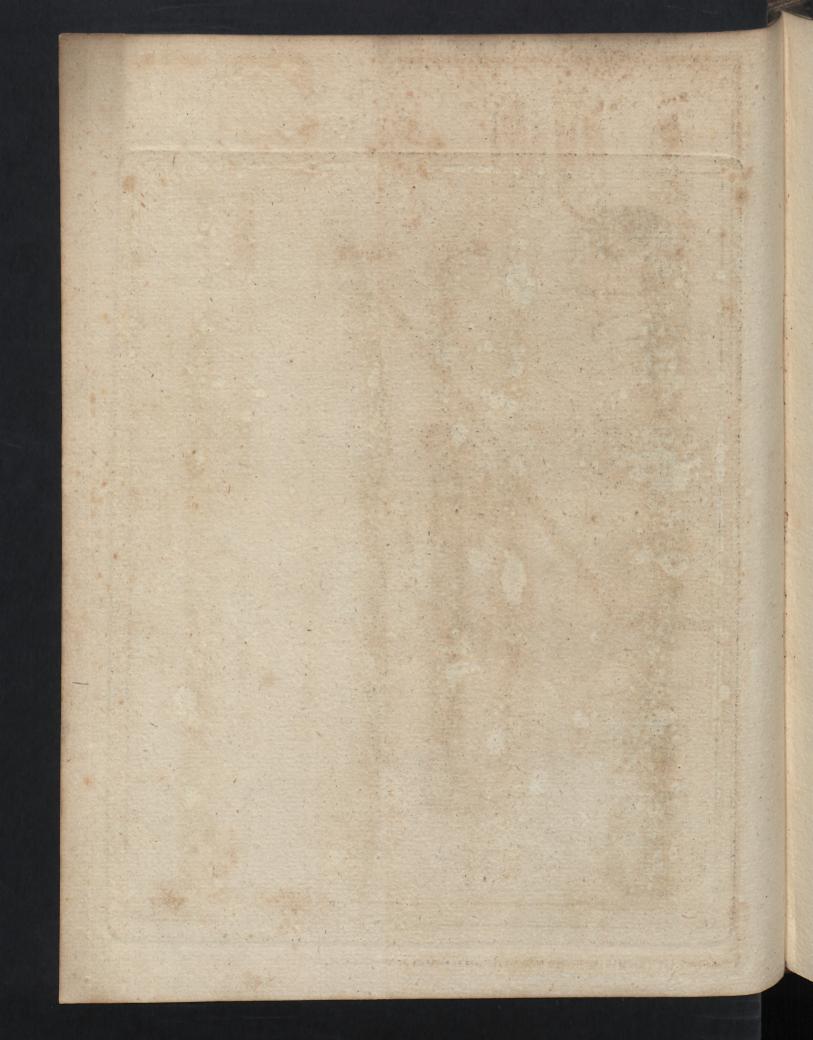




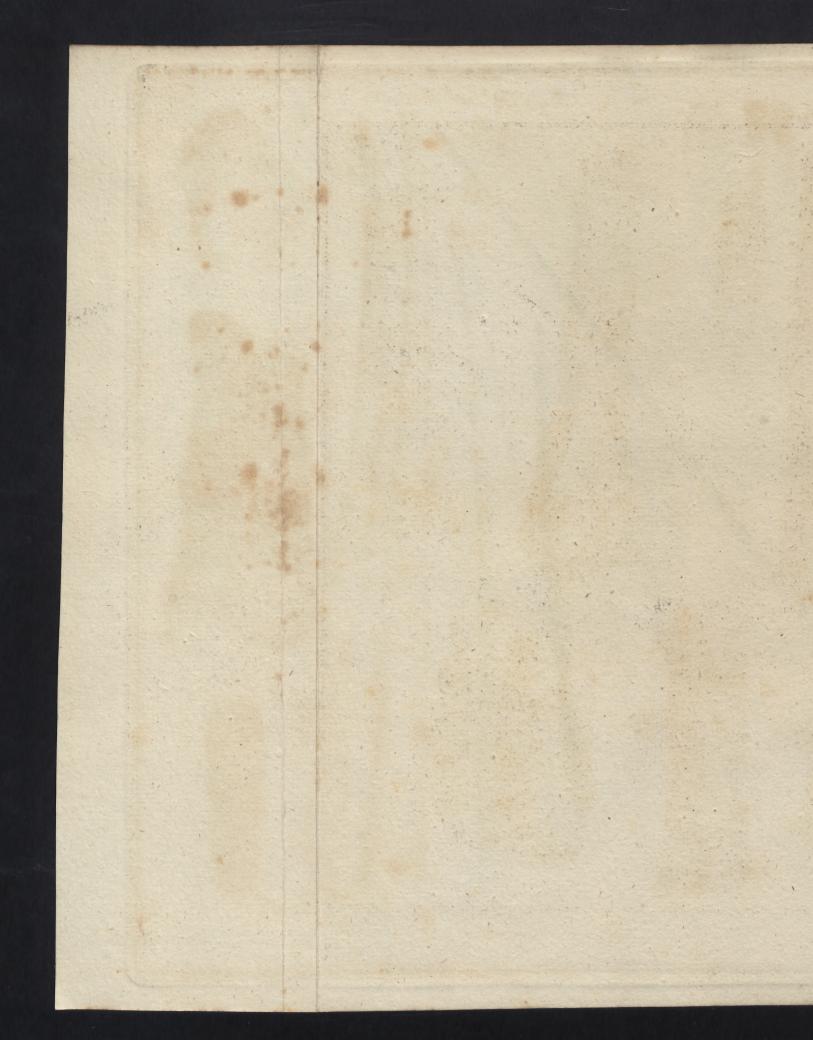






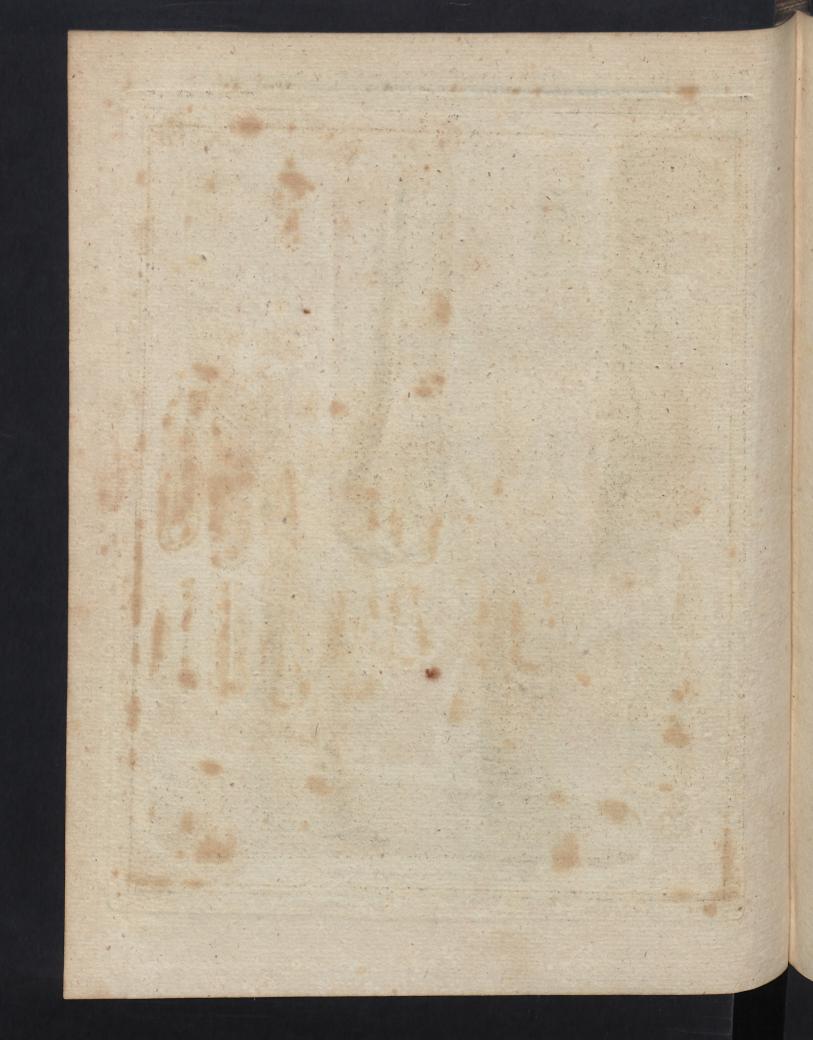








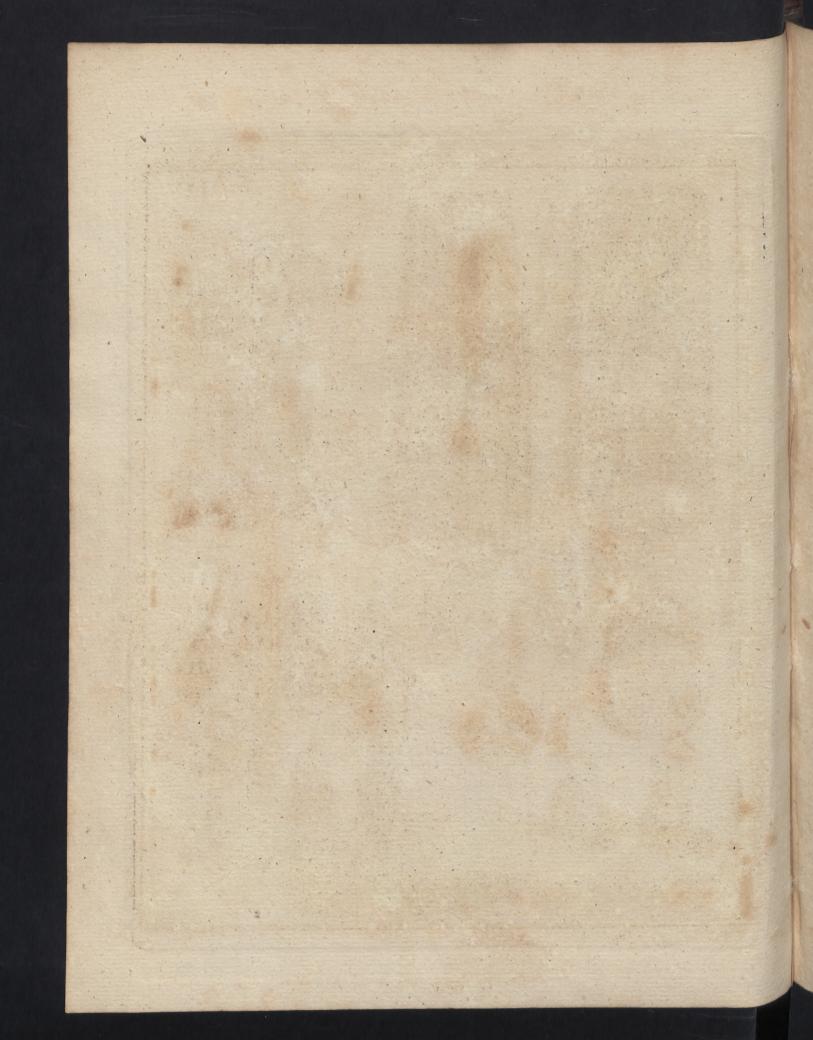
PB C













Which fe.

